



Arkivsak: 18/02226-11

Saksdokumenter:

- Rapport nr. 5/2019 **Nils Ivar Agøy**
Rapport fra «CEC Peace Conference 2019» 10.-12. september 2019
- Rapport nr. 6/2019 **Sven Thore Kloster**
Rapport fra Meeting of Ecumenical Officers and Secretaries for Theology i KEK, 24.-26. september 2019, Kaunisniementie i Finland
- Rapport nr. 10/2019 **Therese Egebakken og Nora Antonsen**
Rapport fra deltakelse på «Ecumenical European Youth Conference» 16.-20. oktober 2019

Nytt fra den verdensvide kirke – Konferansen av europeiske kirker (KEK)

Sammendrag

Det vises til vedlagte rapporter fra KEKs fredskonferanse og KEKs møte for teologiske sekretærer samt rapport fra EYCEs generalmøte.

Sekretariatet ber rådet særlig merke seg rapporten fra EYCE. Nora Antonsen fra Dnk er valgt inn i EYCEs eksekutivkomite, og Norge skal være vertsland for EYCEs neste generalmøte i 2021. Dette inngår som en del av Dnks satsing på europeisk økumenisk ungdomsarbeid i samarbeid med KEK.

Andreas Henriksen Aarflot vil redegjøre muntlig fra KEKs styremøte 20.november på MKR-møtet. På dette styremøtet i KEK står blant annet ansettelse av ny generalsekretær og oppnevning av personer til de tematiske arbeidsgruppene på dagsorden.

Forslag til vedtak

Mellomkirkelig råd tar saken og følgende rapporter til orientering:

Rapport fra «CEC Peace Conference 2019» 10.-12. september 2019

Rapport fra Meeting of Ecumenical Officers and Secretaries for Theology i KEK, 24.-26. september 2019, Kaunisniementie i Finland

Rapport fra deltakelse på «Ecumenical European Youth Conference» 16.-20. oktober 2019

Rapport fra «CEC Peace Conference 2019» 10.-12. september 2019 i Paris

v/Nils Ivar Agøy

På oppdrag fra Mellomkirkelig råd deltok undertegnede på konferansen som ble holdt på Institut Protestant de Théologie i Paris 10. til 12. september 2019. 57 deltakere fra 23 land var påmeldt, pluss inviterte gjester og innledere. De aller fleste påmeldte var fra kirkesamfunn i Vest-Europa eller økumeniske organisasjoner med base der, men ungarske reformerte og lutheranere var representert, og også lutheranere fra Ingermanland i Russland og den tsjekkiske evangeliske brødrekirken. Hvor mange som til enhver tid var til stede i salen, varierte naturligvis svært; jevnt over var det vel omkring 40. Den økumeniske bredden var stor; anglikanere, lutheranere, katolikker, den nederlandske remonstrantkirken, kvekere, forbundet av protestanter i Frankrike, ortodokse, metodister, reformerte m.fl.

Konferansen tok utgangspunkt i at det i år er hundre år siden Parisfreden etter første verdenskrig, og at dette gav en anledning til å reflektere både over denne fredsslutningens kvaliteter – særlig dens betydelige svakheter – og over kirkenes fredsbyggende rolle den gang og i dag. Formålet med den var på forhånd definert slik:

- Participants will be more critically aware of the legacy of the past and the legacy impact on contemporary relationships within Europe and the world.
- The capacity for participants to reflect theologically and ethically on a dark past and the major challenges within 21st century Europe and the world will be enhanced.
- CEC and Member Churches will be empowered to be mobilised and to become more actively engaged in a public role of positive peace building in contemporary Europe, especially through the Peace Task Force of the Conference of European Churches being set up.

Målsettingene var slik sett temmelig lite konkrete. Det var på forhånd formulert utkast til et slags sluttdokument i fire punkter (vedlagt). Dette ble drøftet i fire grupper til slutt i konferansen. I den gruppen hvor jeg deltok («Just Peace»), gjorde det seg gjeldende en viss frustrasjon over kvaliteten på utkastet, og særlig over at ingen – heller ikke gruppekoordinator Björn Cedersjö – visste hva arbeidet i gruppen skulle brukes til, om overhodet noe. Det var ikke lagt opp til noen avsluttende drøfting i plenum, hvor man eventuelt kunne blitt enig om en felles tekst. Det var med andre ord umulig å peke på noe konkret, omforent resultat av konferansen. (Når det er sagt, skal det også sies at Cedersjö gjorde en utmerket jobb i å sammenfatte gruppens innspill, inkludert de kritiske bemerkningene.)

Jeg ser det ikke som formålstjenlig å gi et resymé av foredragene og innledningene på konferansen her, siden mye av dette stoffet finnes på denne nettsiden:

<http://www.ceceurope.org/documents-from-2019-ccc-peace-conference-2/>

Som nevnt, forelå det ved møtestart et forslag til et dokument fra konferansen, men det ble aldri formelt vedtatt.

Det kan nok ikke sies at bidragene gav vesentlig ny innsikt i Parisfreden (inkludert kirkenes rolle i den), men vi fikk et sterkt inntrykk av de KEK-tilknyttede kirkenes store fredsengasjement i dag, dog på et abstrakt nivå. Når det gjelder kirkenes muligheter til å bidra til politisk fredsarbeid nå, kom det til syne en viss uenighet angående deres muligheter til å påvirke EU-systemet (f.eks. mellom COMECE, den katolske «the Commission of the Bishops' Conferences of the EU» som mener slike muligheter klart er til stede, og dem som var langt mer skeptiske til EU som et fredsprosjekt, spesielt den svenske fredsforskeren Jan Öberg).

Organisatorisk ble konferansen greit gjennomført, med unntak av tirsdagen, åpningsdagen. Da besøkte deltakerne slottet i Versailles, hvor Versaillestrakten, fredsslutningen mellom Tyskland og de seirende allierte maktene, ble undertegnet i 1919. Da førte svikt i planleggingen kombinert med et trafikkuhell til at deltakerne gikk i over åtte timer uten tilgang til drikke, og i over ni timer uten tilgang til mat.

Den norske kirke hadde støttet konferansen økonomisk, og det norske bidraget ble også nevnt mot slutten. Bidrag fra nordeuropeiske kirker utgjorde (etter det inntrykket jeg fikk) en vesentlig del av finansieringen.

Under en sesjon med spørsmål om god praksis i medlemskirkenes fredsbyggende virksomhet, tillot jeg meg å nevne norsk interreligiøst dialogarbeid, herunder også fellesuttalelsene mellom MKR og Islamsk råd Norge om retten til å konvertere (2007) og om religiøs ekstremisme (2011).

Hovedinntrykket var at konferansen bekreftet medlemskirkenes tydelige fredsengasjement, men samtidig at den ikke fungerte til å stake ut klare handlingsalternativer framover. Det viste seg vanskelig å nå lenger enn de tidligere, gjennomarbeidede uttalelsene fra f.eks. Kirkenes verdensråds fredskonferanse på Jamaica i 2011 eller dets generalforsamling i Busan i 2013. Når Den norske kirke skal følge opp fredsengasjementet innenfor rammen av CEC, bør målsettingene med tiltakene man støtter være mer konkrete enn de var denne gang.

*Nils Ivar Agøy
Institutt for Økonomi, historie og samfunnsvitenskap
Universitetet i Sør-Øst Norge*

VEDLEGG:

CEC PEACE CONFERENCE 2019 10-12 September 2019
Institut Protestant de Théologie Paris

Creating a CEC 2019 Paris Peace Treaty

A century ago, the Paris Peace conference in 1919 produced a series of treaties. The best known treaty was the Treaty of Versailles. The treaties produced in Paris were a series of agreements, in some cases redrawing boundaries and borders but ultimately with the hope of establishing peace. Much of the promise of peace was unfulfilled. Perhaps there was too much imperial self-interest.

A CEC 2019 Paris Peace Treaty might identify action points around four articles.

Article 1 - Covenant of Peace

The Treaty of Versailles was framed in the language of Covenant. It may be that for some of the world leaders in Paris, Covenant gave the Treaty a religious basis. This might well have been true for influential American President Woodrow Wilson, a devout Christian in the Presbyterian Reformed tradition for whom Covenant was at the heart of his theology. Covenant recalls the biblical Covenant with Noah, with human kind and with all of Creation. Covenant of peace is a central vision of the prophet of the exile Ezekiel. Jesus, firmly in the Jewish tradition, is to be understood in the context of God's Covenant of peace. Ancient Israel borrowed the idea of Covenant from its Near Eastern neighbours but gave to the vision of Covenant its own particular and radical ethical stamp. Covenant is about pledged relationships between God and humanity, between human community and between humanity and nature. Covenant is embedded in four core values: social justice, right relationships based on justice, compassion or solidarity and active non-violence. We are committed to the Covenant of peace.

Article 2 - Human and Eco Solidarity

The Paris Treaties were expressed more in legal language than the language of religious Covenant. Covenant though is essentially about relationships. It is a relational vision of community and solidarity. Peacebuilding is about community building, building sustainable communities of coherence and solidarity. Until more recent times our thinking about community has been confined to human community. This of course is important but is not complete.

Human community is but one part of a larger cosmic, ecological community. The solidarity called for by Covenant, we are now aware, is inclusive of human and eco solidarity. There is no healing or peace for the human community apart from healing or peace with the community of nature. Such a vision is central to St Paul's expression of salvation or wholeness, shalom, in Romans 8. An ethical basis for community requires such holistic solidarity or pledged, committed relationships between humans and between human kind and the Earth.

Article 3 – A Just Peace

One hundred years ago the Paris Conference sought to create a more peaceful world order. It did not succeed, not only because of self-interest of those who were shaping that order, but also because certain peoples were excluded e.g. Russia. There was also a failure to address economic questions. The religious traditions of the world, and certainly the Abrahamic traditions are very clear that there is no peace without justice. In the biblical language of Covenant justice is restorative and distributive. Covenant is primarily an economic vision. A just peace therefore does not exclude anyone from the table and the economic systems that we shape require justice to be done in relation to the most vulnerable, poor and oppressed. Jesus held together those who hunger and thirst for justice and those who were peacemakers. There is no peace on the planet without justice for the human and eco community.

Article 4 - Shalom, an Apostolic Vocation

The core Covenant values are social justice, right relationships based on justice, compassion or solidarity and active non-violence. All of these values add up to shalom. Inadequately translated in the English language as peace, shalom is wholeness or total wellbeing, personal, communal and environmental. We have shalom when the core Covenantal values are at the heart of our praxis. People of faith have an apostolic vocation, which is shalom. It was shalom that the witnesses to the Resurrection were sent into the world to embody and proclaim. Anything that stands in the way of this apostolic vocation, nationalism, military consumerism, racism or sectarianism diminishes shalom and seriously destroys our vocation.

Rapport fra Meeting of Ecumenical Officers and Secretaries for Theology i KEK, 24.-26. september 2019, Kaunisniementie i Finland v/ Sven Thore Kloster

Teologiske rådgivere fra om lag halvparten av KEKs medlemskirker møttes langt inne i de finske skoger for det som var det første møtet i denne strategiperioden. Formålet med møtet var å bli kjent, utveksle ideer og drøfte hvordan KEK kan arbeide med de teologiske temaene i innværende periode.

Møtet var delt inn i fire deler. Den første delen besto av å høre medlemskirkenes prioriteringer og forventninger til KEKs arbeid. Til tross for de store forskjellene mellom kirker og ulike land i Europa, var det forbausende mange av de samme sakene som ble nevnt i de ulike kirkenes rapporter: Hvordan skal kirkene respondere på klimakrisen, flyktning- og migrasjonssituasjonen, økende økonomisk ulikhet, populisme, synkende medlemstall og økonomiske ressurser, rekruttering og involvering av ungdom, hvordan være kirke i det offentlige rom i Europa, økende sekularisering, pluralisering, interreligiøs dialog osv.

I den andre delen var temaet relasjonen mellom KEK og andre økumeniske organisasjoner som KV, CPCE og LVF. Del tre handlet om teologisk dialog mellom migrantkirker og KEKs medlemskirker. Selv om CCME var til stede på møtet, savnet undertegnede en klarere tanke fra KEKs side om *hvordan* de tenker samarbeidet med og relasjonen til CCME som del av sin strategi for dialog med migrantkirker i Europa. Møtets fjerde og siste del handlet om hvordan KEK, som regional organisasjon, kan bidra inn mot KVs generalforsamling i Karlsruhe. Dette vil være et viktig oppfølgingspunkt i 2020.

Alt i alt var det et ganske sprikende møte, og det ble ikke jobbet systematisk med hvordan KEK skal implementere den teologiske delen av strategiplanen. Men det var nyttig å møte kollegaer fra andre europeiske land. I evalueringen av møtet ble det understreket at neste gang de teologiske sekretærene møtes, så bør møtet være strukturert rundt et tydelig tematisk fokus/problemstilling hentet fra strategien.

Sven Thore Kloster

Rapport fra deltakelse på «Ecumenical European Youth Conference» 16.-20. oktober 2019 v/Therese Egebakken og Nora Antonsen

Vi deltok på vegne av Norges Kristne Råd som delegater på «Ecumenical European Youth Conference» i Berlin den 16.-20. oktober i år. På forhånd hadde vi kontakt med Sven Thore Kloster som har vært vår kontaktperson rundt deltakelsen, og gjennom en skype-samtale fikk vi blant annet noen områder og spørsmål vi skulle ta utgangspunkt i gjennom deltakelsen vår for å finne ut mer om Generalmøtet, arrangørene og omstendighetene rundt møtet. Det vi tok med oss fra skype-samtalen til Berlin, utgjør også utgangspunktet for denne rapporten og konklusjonen vår om at Norges Kristne Råd/Den norske kirke absolutt bør være med som et aktivt medlem her, og som bidragsyter med sine ressurser.

Følgende områder/spørsmål tok vi med oss til Berlin og brukes som utgangspunkt for denne rapporten:

- Er organisasjonen sterk? -Hvordan er den organisert? -Er dette en fremtidig ungdomssatsning? -Skal man støtte dette økonomisk? -Hvordan forholder de seg til andre organisasjoner? -Hvem er medlemmer? -Hvem er med på (general)møtet? -Hva synes vi om dette?

General Meeting:

Generalmøtet holdes hvert annet år, og det er på dette møtet at beslutninger fra medlemsland og medlemsorganisasjoner tas og vedtas. Hvert land med stemmerett har to stemmer hver, så opptil to delegater fra hver representasjon kan møte på Generalmøtet.

Executive Committee (heretter kalt ExCo):

ExCo er styret i organisasjonen «Ecumenical Youth Council of Europe» (EYCE) og består av syv medlemmer som velges på og av Generalmøtet. Styremedlemmene velges for to år. Mandatet til ExCo er å ta politiske beslutninger i det daglige på vegne av organisasjonen EYCE. De er også ansvarlige for bearbeidingen/implementeringen av vedtakene som vedtas på Generalmøtet, og naturligvis er det også ExCo som planlegger og arrangerer Generalmøtet.

Det må nevnes at på årets Generalmøte ble Nora Antonsen, delegat fra Norges Kristne Råd, valgt inn i ExCo – til stor glede for mange av de andre delegatene som flere ganger nevnte at Norge ikke hadde vært representert på Generalmøtet på mange år. Så det at Norge nå til og med er med i ExCO, vakte glede og nytt håp til det videre arbeidet og virksomheten til organisasjonen. Dette ExCo skal også, som tidligere nevnt, egentlig bestå av syv medlemmer. Men ved årets valg strevde valgkomiteen med å finne nok kandidater på grunn av at ingen hadde sendt inn anbefalinger til kandidaturer på forhånd, og også at det ikke var svært mange delegater som deltok på Generalmøtet. Derfor manglet det etter årets valg en treasurer/økonomiansvarlig i ExCo, men Generalmøtet gav ExCo mandat til å finne en person til dette på deres møter i etterkant av Generalmøtet.

National Correspondents:

En representant fra hvert land møter de årene det ikke er Generalmøte, og holder til vanlig og ved behov kontakten på vegne av sin medlemsorganisasjon inn mot EYCE/ExCo. Dette er altså en kontaktperson i medlemslandet/medlemsorganisasjonen.

National Correspondents' meeting:

Et møte som holdes annethvert år, altså de årene det ikke er Generalmøte.

Members:

Medlemssituasjonen i EYCE er uendret siden organisasjonen ble opprettet for 50 år siden. Den er i stor grad basert på datidens Europa, særlig med tanke på tiden under den kalde krigen da det var viktig å ha en medlemsorganisasjon fra hvert land. Det virker som om dette ved neste Generalmøte vil endres til at flere organisasjoner i hvert land – og muligens også enkeltpersoner – kan være medlemmer.

Under Generalmøtet fikk vi vite at Den Svenska kyrkans unga/Sveriges kristna råd har meldt seg ut av EYCE. Det kom litt blandede signaler her fordi noen av medlemmene i ExCo har møtt representanter fra denne organisasjonen på andre internasjonale konferanser/møter og opplevde dem som svært aktive og interesserte i økumenisk ungdomsarbeid. Eksempelvis var den svenske delegasjonen godt representert på Pre-Assembly Youth Event før siste KEK-konferanse i Serbia, der de uttrykte stor interesse for EYCE.

Det økonomiske bidraget fra hver organisasjon/land varierer veldig ettersom størrelsen på hver organisasjon er ulik. Vi har noen tall på dette, så har dere noen spørsmål rundt akkurat dette, kan dere ta kontakt. Uten tvil bidrar Tyskland uansett aller mest, mens Sverige var blant topp tre.

Nedenfor kan en se hvem som er aktive medlemmer; medlemmer med stemmerett på Generalmøtet. Kravet for stemmerett er å ha betalt medlemsavgiften det året Generalmøtet arrangeres, samt tidligere år.

Aktive medlemmer:

Austria: Ecumenical Youth Council in Austria, **Czech Republic:** Ecumenical Council of Churches in the Czech Republic, **Estonia:** Estonian Council of Churches, **Finland:** The Finnish Ecumenical Council's Youth Commission, **Germany:** Federation of Protestant Youth in Germany, **Iceland:** Association of Church Youth Groups in the Reykjavik Deanery (AESKR), **Italy:** Federation of Protestant Youth in Italy, **Norway:** Christian Council of Norway, **Romania:** Evangelical Church of the Augsburg Confession in Romania – Youth, **Slovakia:** Ecumenical Council of Churches in Slovakia, **Spain:** Spanish Protestant Church, International member organisation: **European Methodist Youth and Children.**

Inaktive medlemmer:

Belgium: Protestant Youth Service, **Bulgaria:** Ecumenical Youth Council in Bulgaria, **Denmark:** YMCA and YWCA Denmark, **France:** Youth commission of the French protestant federation, **Ireland:** Youth Link N. I., **Lithuania:** Youth Centre of the Evangelical Lutheran Church of Lithuania, **Poland:** Polish Ecumenical Council – Youth Commission, **Portugal:** Portuguese Council of Christian Churches, **Romania:** Association of Saint Stelian, **Russia:** Euro-Asiatic Federation of the Unions of the Evangelical Christians-Baptists, **Russia:** Moscow Patriarchate – Department of External Church Relations, **Switzerland:** Ecumenical Youth Service in Switzerland, International member organisation: **Association of the International Christian Youth Exchange in Europe**, International member organisation: **International Old Catholic Youth,**

Selve Generalmøtet:

I løpet av møtet kom det flere hilsener fra ulike organisasjoner o.l.

Møtet hadde et eget stewardprogram hvor unge fra landet vi befant oss i, var spesielt inviterte til å hjelpe til og bidra under møtet.

I forbindelse med 50-årsjubileet var det i løpet av de to siste dagene vi var der, et «Alumnimøte». Her ble det delt erfaringer, historier og gitt innspill til hvordan organisasjonen kan drives videre, og hvilken retning som kan vurderes. En representant fra de største organisasjonene var til stede gjennom store deler av møtet. Disse organisasjonene var KEK, KV, Forum of European Muslim Youth and Student Organisations (FEMYSO) og World Student Christian Federation (WSCF). Andre mindre organisasjoner var også innom med en hilsen. Disse hadde også en presentasjon for Generalmøtet (EYCE General Meeting). Det var også satt av tid på møtet til å diskutere mulighetene for et enda bedre samarbeid fremover. Alle organisasjonene uttrykte at dette var svært ønskelig. Spesielt presiserte KEK at de i større grad ønsket å inkludere EYCE på sin Pre-assembly og lignende.

Hvilke saker konsentrerer EYCE sitt arbeid og fokus rundt?

Saker det jobbes med i EYCE, har generelt gjennomgående sitt utgangspunkt i vedtak fattet på Generalmøtet, som igjen har sitt utspring i medlemsorganisasjonene. Generalmøtet vedtar alltid hva det skal arbeides med det kommende året frem til at det neste Generalmøte avholdes.

Det er også et mål i seg selv for EYCE å ikke virke eller være som en kirke i strukturelt perspektiv i sitt arbeid, men å finne meninger og betydninger på tvers av de kristne trosretningene som kan føre de ulike utgangspunktene nærmere hverandre – til tross for forskjellig bakgrunn i trosretninger. Dette betyr å arbeide imot uheldige ting som nasjonalisme, sosial eksklusjon, fremmedfrykt og press på andre til å forandre meninger eller religion.

Årets Generalmøte vedtok at for nåværende periode frem til neste Generalmøte, skal tematikken omhandle «kropp, sjel og natur». Et av de kommende arrangementene har tematikken «Sex sells!», som skal avholdes i Amsterdam Red Light District i 2020. Flere events er planlagt under overskriften «Body&Soul».

Det foreligger også planlagte arrangement med tematikk som populisme, rasisme, minoriteter og «europiske verdier i et (u)sosialt samfunn» og «omforming av det europeiske samfunnet 2020».

Naturligvis blir også klima- og miljøaspektet tematisert på studieleirer og undervisning arrangert i samarbeid med FEMYSO som er unge muslimers organisasjon tilsvarende EYCE.

All tematikk behandles selvfølgelig sett gjennom kristne briller i arbeidet til EYCE. Prosessene og behandlingene er generelt litt som på Ungdommens kirkemøte og det vi kjenner fra den norske strukturen i kirkedemokratiet, men i denne sammenheng er forskjellen at vi befinner oss i en økumenisk sammenheng, og hvor det underliggende spørsmålet f.eks. for Norge blir: «Hvilken rolle spiller Den norske kirke i den verdensvide kirke? Hvordan kan Den norske kirke møte, samarbeide og bidra på tvers av trossamfunnene? osv.» Et gjennomgående tematisk spørsmål som også jevnlig dukker opp i arbeidet til EYCE på ulike måter, er følgende: «Hvilke problemer møter vi som unge kristne i dagens Europa?»

Våre tanker etter deltakelsen:

Vi ankom begge lokasjonen for Generalmøtet en uke etter Ungdommens kirkemøte (UKM) i Norge og ventet oss noe lignende som et typisk UKM i Norge virker og ser ut. Men vi fant raskt ut at antall delegater var nærmere ti enn seksti, og da naturligvis at komiteenes størrelser på dette Generalmøtet også var svært små, bestående av to-tre stk. Vårt første inntrykk var nok at vi var litt overrasket over at møtet ikke var større enn det faktisk var. Allikevel fungerte plenum veldig bra gjennom møtet, med en dyktig møteleder i daværende styreleder av ExCo, Angelita Thomaselli.

Prosedyrene i møtet gjennom denne helgen var derimot gjenkjennbare fra det vi praktiserer i Norge på UKM – med noen små ulikheter.

Organisasjonen har den siste perioden ikke hatt en ansatt på kontoret fordi den økonomiansvarlige glemte å søke om pengestøtte til organisasjonen innen en gitt frist. Dermed ble det umulig å få midler til en ansatt som man har pleid å ha. Grunnen til noen nedgangsår i organisasjonen har hvilt på enkeltpersoners skuldre, noe som har fått konsekvenser for organisasjonen. Derfor har organisasjonen og daværende ExCo hatt flere nedturer og vanskeligheter frem mot årets Generalmøte, som en naturlig følge av betydelig dårligere økonomi og mindre ressurser enn det de tradisjonelt har hatt.

Allikevel fløy vi fra Berlin etter Generalmøtet med positive konklusjoner og et optimistisk syn på det videre livet til EYCE. Organisasjonen har nå opplevd både motvind og nedturer, men flere piler peker oppover, og flere tendenser er i ferd med å bli gradvis mer positive. Med Nora nylig innvalgt til ExCo og et helt nytt styre generelt i organisasjonen er sakene allerede på bedringens vei, også organisasjonsmessig. Vi opplevde begge spesielt den siste delen av oppholdet, altså Allumni-møtet, som svært motiverende og bra for det videre livet til EYCE, fordi flere ideer og planer ble skapt. I tillegg kom flere med sine bekreftelser og tilbud angående hjelp og bidrag til ressurser for sammen å løfte organisasjonen til oppturer og en bedre fremtid.

Konklusjon: Vi som Den norske kirke/Norges Kristne Råd bør engasjere og involvere oss i dette arbeidet nå og i fremtiden. Her har vi mye positivt å kunne tilføre med våre tradisjoner, ressurser og kunnskaper. Sett i økumenisk sammenheng vil det vært givende for Dnk som en stor, dominerende organisasjon i Norge å være en del av et større økumenisk forum for å kunne ta lærdom av andre og vite hvordan vi kan møte både et mer økumenisk og flerreligiøst samfunn i tiden som kommer.

Therese Egebakken og Nora Antonsen